

¹ فِي اللَّيْلِ عَلَى فِرَاشِي طَلَبْتُ مَنْ تُحِبُّهُ نَفْسِي طَلَبْتُهُ
 فَمَا وَجَدْتُهُ. ² إِنِّي أَقُومُ وَأَطُوفُ فِي الْمَدِينَةِ، فِي
 الْأَسْوَاقِ وَفِي الشُّوَارِعِ، أَطْلُبُ مَنْ تُحِبُّهُ نَفْسِي. طَلَبْتُهُ
 فَمَا وَجَدْتُهُ. ³ وَجَدَنِي الْحَرَسُ الطَّائِفُ فِي الْمَدِينَةِ،
 فَقُلْتُ، أَرَأَيْتُمْ مَنْ تُحِبُّهُ نَفْسِي؟ ⁴ فَمَا جَاوَزْتُهُمْ إِلَّا قَلِيلًا
 حَتَّى وَجَدْتُ مَنْ تُحِبُّهُ نَفْسِي، فَأَمْسَكْتُهُ وَلَمْ أَرْجِهْ حَتَّى
 أَدْخُلْتُهُ بَيْتَ أُمِّي وَخُجْرَةَ مَنْ حَبَلَتْ بِي. ⁵ أَخْلَفَكُنَّ يَا بَنَاتِ
 أُورُشَلِيمَ بِالطَّبَاءِ وَبِأَيَّالِ الْحَقْلِ أَلَّا تُقِطْنَ وَلَا تُبْهِنَ
 الْحَبِيبَ حَتَّى يَسَاءَ. ⁶ مَنْ هَذِهِ الطَّالِعَةُ مِنَ الْبَرِّيَّةِ كَأَعْمَدَةٍ
 مِنْ دُحَانٍ، مُعْطَرَةً بِالْمُرِّ وَاللَّبَانِ وَبِكُلِّ أَدْرَةِ
 التَّاجِرِ. ⁷ هُوَذَا تَحْتَ سُلَيْمَانَ، حَوْلَهُ سِتُّونَ جَبَّارًا مِنْ
 جَبَايَةِ إِسْرَائِيلَ. ⁸ كُلُّهُمْ قَائِمُونَ سُيُوفًا وَمُتَعَلِّمُونَ
 الْحَرْبِ. كُلُّ رَجُلٍ سَيْفُهُ عَلَى فَخْذِهِ مِنْ هَوْلِ
 اللَّيْلِ. ⁹ الْمَلِكُ سُلَيْمَانُ عَمِلَ لِنَفْسِهِ تَحْنًا مِنْ خَشَبِ
 لُبْنَانَ. ¹⁰ عَمِلَ أَعْمَدَتَهُ فِصَّةً، وَرَوَّافِدَهُ دَهَبًا، وَمَقْعَدَهُ
 أَرْجَوَانًا، وَوَسَطَهُ مَرْصُوفًا مَحَبَّةً مِنْ بَنَاتِ
 أُورُشَلِيمَ. ¹¹ أَخْرُجْنَ يَا بَنَاتِ صِهْيُونِ، وَانْظُرْنَ الْمَلِكَ
 سُلَيْمَانَ بِالتَّاجِ الَّذِي تَوَجَّهَتْ بِهِ أُمُّهُ فِي يَوْمِ عُرْسِهِ، وَفِي
 يَوْمٍ قَرِحَ قَلْبِهِ.

¹ Des Nachts auf meinem Lager suchte ich, den meine Seele liebt. Ich suchte; aber ich fand ihn nicht. ² Ich will aufstehen und in der Stadt umgehen auf den Gassen und Straßen und suchen, den meine Seele liebt. Ich suchte; aber ich fand ihn nicht. ³ Es fanden mich die Wächter, die in der Stadt umgehen: "Habt ihr nicht gesehen, den meine Seele liebt?" ⁴ Da ich ein wenig an ihnen vorüber war, da fand ich, den meine Seele liebt. Ich halte ihn und will ihn nicht lassen, bis ich ihn bringe in meiner Mutter Haus, in die Kammer der, die mich geboren hat. ⁵ Ich beschwöre euch, ihr Töchter Jerusalems, bei den Rehen oder Hinden auf dem Felde, daß ihr meine Freundin nicht aufweckt noch regt, bis es ihr selbst gefällt. ⁶ Wer ist die, die heraufgeht aus der Wüste wie ein gerader Rauch, wie ein Geräuch von Myrrhe, Weihrauch und allerlei Gewürzstaub des Krämers? Siehe, um das Bett Salomos her stehen sechzig Starke aus den Starken in Israel. ⁸ Sie halten alle Schwerter und sind geschickt, zu streiten. Ein jeglicher hat sein Schwert an seiner Hüfte um des Schreckens willen in der Nacht. ⁹ Der König Salomo ließ sich eine Sänfte machen von Holz aus Libanon. ¹⁰ Ihre Säulen sind silbern, die Decke golden, der Sitz purpurn, und inwendig ist sie lieblich ausgeziert um der Töchter Jerusalems willen. ¹¹ Gehet heraus und schauet an, ihr Töchter Zions, den König Salomo in der Krone, damit ihn seine Mutter gekrönt hat am Tage seiner Hochzeit und am Tage der Freude seines Herzens.